

Nr 173.

Av herr **Hagberg** i Malmö, om vissa ändringar i gällande tullsatser för råglas.

Tulltaxeringen av vissa glassorter och glasvaror är enligt gällande tulltaxa mindre tillfredsställande ur den svenska glasindustriens synpunkt. Råglas, gjutet i skivor, även med kantslipning, är jämte vissa andra varor belagt med en tull av 6 kronor för 100 kg (stat. nr 1292; tulltaxenr 699). Arbeten av råglas, som icke äro särskilt nämnda, draga en tull av 30 kronor för 100 kg (stat. nr 1293; tulltaxenr 700). Av dessa bestämmelser jämte den praxis, som tillämpas vid tulltaxeringen av hithörande varuslag, blir följden, att vissa av dessa hänföras till stat. nr 1292 och beläggas med den lägre tullen, 6 kronor för 100 kg, oaktat de blivit föremål för sådan bearbetning, att de rätteligen borde betraktas såsom arbeten av råglas och således draga den högre tullen, 30 kronor för 100 kg. Detta är särskilt fallet med råglasskivor, som försetts med helt matt yta eller med kantslipning, råglasskivor med kröjslad (huggen) kant samt råglasskivor med blank, »grad» kant (polerade råglasskivor).

Att märka är att enligt av kungl. generaltullstyrelsen meddelad upplysning rörande tullbehandlingen råglasskivor, som försetts med håll, skola draga den högre tullen, liksom också råglasskivor »med blank rand å i övrigt matt yta». Den förädling, som en råglasskiva undergått genom något av dessa förfaranden, kan icke alls jämföras med den betydligt längre gående bearbetning, som särskilt kröjsling eller polering innebär. Hållslagningen utföres med maskin; blank rand å en i övrigt matt yta åstadkommes på ett mycket enkelt sätt, nämligen så att en schablon anbringas på den del av ytan, som skall behållas blank. Kröjsling däremot utföres för hand; polering är en ganska tidsödande procedur, som består av flera olika arbetsoperationer. För en rättvis avvägning av tullskyddet erfordras därför, att råglasskivor, som bearbetats på något av de sätt, som i föregående stycke angivits, vid tullbehandlingen jämföras med råglasskivor med håll, resp. sådana skivor med blank rand å i övrigt matt yta. Detta skulle praktiskt taget innebära, att till stat. nr 1292 skulle hänföras — förutom övriga varuslag — endast råglas utan vidare bearbetning.

På senare tid har det blivit allt vanligare, att glas för belysnings- och andra ändamål av råglas förses med slipning, etsning eller annan dekorerings. Beträffande »glas- och emaljvaror, ej särskilt nämnda» är en högre tullsats fastställd för varor, som undergått dylik behandling (stat. nr 1315/16, tulltaxenr 719), än för andra glasvaror. En motsvarande differentiering av tullen måste anses fullt motiverad även för arbeten av råglas. Slipat, etsat

eller på liknande sätt dekorerat råglas synes därför böra falla under förenämnda stat. nr 1315/1316.

Med stöd av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av tulltaxan, att till tulltaxenummer 699 måtte hänföras, förutom vissa andra glassorter, endast »råglas gjutet i skivor utan vidare bearbetning»; samt

att arbeten av råglas, vilka undergått slipning, etsning eller annan i tulltaxenummer 719 omnämnd dekorerings, upptagas under sagda tulltaxenummer.

Stockholm den 23 januari 1940.

Erik Hagberg.
